

عنوان مقاله:

موقعیت های مرزی در فلسفه های اگزیستانس و نهج البلاغه

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم خردمند - کارشناس ارشد فلسفه و کالم اسلامی از دانشگاه الزهرا(س).

نرگس نظرنژاد - استادیار گروه فلسفه و کالم اسلامی دانشگاه الزهرا(س).

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر در مقام پژوهشی مقایسه ای به بررسی کلامی-فلسفی دیدگاه اگزیستانسیالیسم و نهج البلاغه نسبت به موقعیت های استثنایی یا پیش آمدهای خاص زندگی انسان ها می پردازد. اگزیستانسیالیست ها از این پیش آمدها به موقعیت های مرزی تعبیر می کنند و آن را یکی از مبانی جنبش فکری خود می دانند و معتقدند که انسان به واسطه ی قرار گرفتن در این موقعیت ها، به شناخت راستین خود دست می یابد. نهج البلاغه از این موقعیت ها تحت عنوان آزمایش الهی یاد می کند و آن ها را سنتی ثابت و لایتغیر از سوی خالق هستی می داند که منجر به شناساندن گوهر درون می شود. سرانجام این پژوهش بدان جا می انجامد که هر دو اگزیستانسیالیسم و نهج البلاغه رخ دادن این گونه اوضاع و احوال را برای دست یابی به شناخت صحیح از خویشتن، امری ضروری می دانند. از دیگر مشترکات این دو نگرش آن است که بروز این اتفاقات را همگانی و گریزناپذیر در نظر می گیرند؛ اما نهج البلاغه که دربرگیرنده حکمت اسلامی است، بیش از اگزیستانسیالیسم، شمه ای توحیدی و غایتمند برای این موقعیت ها و شناخت حاصل از آن ها قایل است که در نهایت به تکامل دنیوی و اخروی انسان می انجامد.

کلمات کلیدی:

اگزیستانسیالیسم، نهج البلاغه، موقعیت های مرزی، آزمایش الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631437>

